

Romeo och Julia

en musikör

Text och musik: Lasse Dahlberg
fritt efter William Shakespeare

Föräldrars dårskap

Mäktigt ♩. = 60

(instr.)

F G/F C 3 D Gm 5 D7

The instrumental introduction is written for guitar in 6/8 time. It features a melodic line in the treble clef and a bass line in the bass clef. The key signature has one flat (B-flat). The chords are F, G/F, C (with a triplet), D, Gm (with a 5th), and D7.

S
A

Gm F G/F C 3

För - äld - rars dår - skap, mord och ve - der - gäll - ning

T
B

The vocal entry for Soprano and Alto is in 6/8 time. The Soprano part has a melodic line with lyrics, and the Alto part has a harmonic accompaniment. The Bass part also has a harmonic accompaniment. The chords are Gm, F, G/F, and C (with a triplet).

D Gm 5 D7 Gm

är in - ne - håll - let — i vår fö - re - ställ - ning.

The vocal entry for Tenor and Bass is in 6/8 time. The Tenor part has a melodic line with lyrics, and the Bass part has a harmonic accompaniment. The chords are D, Gm (with a 5th), D7, and Gm.

— F G/F C 3

En kär - leks - väg — mot un - der - gång,

The vocal entry for Soprano and Alto is in 6/8 time. The Soprano part has a melodic line with lyrics, and the Alto part has a harmonic accompaniment. The Bass part also has a harmonic accompaniment. The chords are F, G/F, and C (with a triplet).

D Gm 5 D7 ♩ = 72 Gm

en kär - leks - natt som bryts av få - gel - sång.

The vocal entry for Tenor and Bass is in 6/8 time. The Tenor part has a melodic line with lyrics, and the Bass part has a harmonic accompaniment. The chords are D, Gm (with a 5th), D7, and Gm. The tempo is marked ♩ = 72.

♩ = 72

f *Gm* *B^b* *Dm* *Dm* *Gm* *B^b* *Dm* *mf* *Gm* *C/D*

Två star - ka fa - mil - jer brå - kar och re - ge - rar på den - na vack - ra

f *mf*

G *p* *B^b* *F* *Gm* *mf* *B^b* *F* *G*

plats - Ve - ro - na, där vi spe - lar, Ve - ro - na där vi spe - lar.

p *mf*

Dm *Gm* *B^b* *Dm* *Dm* *Gm* *B^b* *Dm* *f*

Skön flic - ka från den e - na, en yng - ling från den and - ra, dom

f

Gm *C/D* *G* *pp* *B^b* *F* *Gm* *mf*

äls - kar vilt och högt, äls - kar vilt och högt var - and - ra, äls - kar

pp *mf*

B^b *F* *G* (solo) *Cm* *Dm* *E^b* *F* *Gm* *F*

vilt och högt var - and - ra. Men de - ras kär - lek får ett sorg - ligt

f

B^b *F* *Gm* *Dm* *Cm* *Dm* *E^b* *F*

S slut på grund av den - na fi - end - skap, dom dör - dom lå - ter li - vet

f

S (solo)

Gm *F* *B^b* *F* *Gm* *Dm* *E/D* *E/D*

rin - na ut och bu - det blir ett bit - tert ne - der - lag.

F *G/F* *C* *D*

♩. = 63

S
A
T
B

Men så - som kär - lek kan för - e - na kan kär - leks

Gm *D7* *Gm* *F*

död i den - na pjäs ock me - na, att brå - ket

G/F *C* *D* *Gm*

mel - lan man och man blir ut - bytt mot en

D7 *Gm* *Gm* *F* *G/F*

fram - sträckt hand. För - äld - rars dår - skap, mord och ve - der -

C *D* *Gm* *D7*

gäll - ning är in - ne - håll - let i vår fö - re -

Gm — F G/F

ställ - ning. En kär - leks - väg mot un - der -

C 3 D Gm 5 D7 Gm

gång, en kär - leks - natt som bryts av få - gel - sång.

Stadsbornas kör

Aggressivt $\text{♩} = \text{ca } 80$

(instr.) *p* Em G Am C Em G A

(Amman)

Två starka familjer bråkar och
regerar på denna vackra plats —
Verona där vi spelar.

Tre strider har tre gånger
blossat upp för hatet mellan
Capulet och Montague.

Stadens borgare är trötta på
denna fejd mellan grannar.

viskande
Em G Am C

S
A

Did - de - li - dum, did - de - li - dum dum dum

T
B

Em G A

did - de - li - dum, did - de - li - dum dum

Em G Am C Em G A

Did-de-li-dum, did-de-li-dum dum dum did-de-li-dum, did-de-li-dum dum

Em G Am Em C G A

På dom! Slå dom! Ja, slå ner dom! Ner med Ca - pu - let!

Em G Am Em C G A

På dom! Slå dom! Ja, slå ner dom! Ner med Mon - ta - gue!

C Em G Am C G Am

Ner med des - sa bå - da släk - ter som för - stör vår stad!

C Em G Am C G Am

Ner med des - sa bå - da släk - ter som för - stör vår stad.

som för - stör

C G Am C G A

Ner! Ner! Ner! Ner! Ner! Ner!

(Amman)

Två starka familjer bråkar och regerar
 på denna vackra plats — Verona där vi spelar.

En rök av sorgsna suckar

Intro ♩ = ca 124

(instr.)

En skön flicka från den ena
 och en yngling från den andra
 älskar vilt och högt varandra.

(kören smyger in)

S
A

Oh

Men när spelet börjar är Romeo inte kär i Julia
 utan i Rosalina som inte besvarar hans kärlek.
 Romeo suckar, gråter, stänger fönsterluckorna i huset
 och låser in sig ensam i sitt rum.

Animato ♩ = ca 124

S
A

Kär - lek - en rök av sorgs-na suc-kar, den är he - ta kin-der,

T
B

el - dig om den klar-nar. Den är hav av bå - das tå - rar om den

kvävs, hav av bå - das tå - rar om den kvävs.

(instr.)

Kär - lek - en dår - skap som ser

klart, ett bit - tert gift, död - ligt och un - der -

bart. Den är hav av bå - das tå - rar om den

kvävs, hav av bå - das tå - rar om den kvävs.

Ammans sång

Intro
♩ = ca 72

A solo

G

Ro - me - o han går om -

C/G G C/G G

C D G Am

kring i gry - nings - ljus och sal - tar mor - gon -

D G Bm

dag - gen med sin gråt. Han ho - par moln till

C D G C

moln med si - na suc - kar, han vill va' en - sam med sin

D C/G G G C D

tung - a låt. Flyr för da - gen, drar sig bort från mor - gon -

G Am D G

ljus och lå - ser in sig en - sam på sitt rum.

Bm C D

Han stäng - er fön - ter - luc - kor - na i hu - set

G C D C/G G

och le - ver där en konst gjord natt - helt stum.

Romeo vår hjälte

Glädjefullt $\text{♩} = \text{ca } 84$

S
A

(instr.)

C

Ro - me - o, vår hjäl - te i Ve - ro - na

T
B

G

är druc - ken av en kär - leks - saft.

C

C

Han kan ej kän - na, ba - ra trä - na,

Dm
7

G

ga - len av en o - be - sva - rad kraft.

C

Dm

Ga ga ga ga ga

F

Ga ga ga ga

G

A

B^b

ga

C

Ga - - - len!

-7

unison
kör +
instr.

S
A

F

Ro - me - o, vår hjäl - te i Ve - ro - na

Gm
7

T
B

ser Ro - sa - li - na som en ros. Nu ska vi

se om spe - let vill för - vå - na, så att hans

sor - ger far sin kos. Ro - me - o, vår hjäl - te i Ve -

ro - na suc - kar, grå - ter, vill ba - ra dö.

Men om en hög - re makt får rå - da

kan den så ny - a kär - leks - frö.

(Amman)

Ska spelet förvåna?

Ska en högre makt så nya kärleksfrö!

Nattens ögon blundar

Intro $\text{♩} = \text{ca } 60$

(instr.)

Dam da da dam, dam dam da

Dam,

dam Dam da da dam, da da dam dam dam.

Dam dam, dam, dam, dam.

(Amman)

Familjen Capulet bjuder till fest,
 en blomsterfest där blommorna är vackra kvinnor,
 knoppar som ska brista efter vinterns mörka natt.
 "Kom!" – säger herr Capulet – "min dotter Julia
 är med i blomsterringen.
 Hon är bara en av alla vackra knoppar.
 Kom och ta för er! Välkomna!"

Festligt $\text{♩} = \text{ca } 60$

Kom och dan - sa, drick och dan - sa, ät och dan - sa

en gång till! Fes - ten fyl - ler, blo - det

F Dm Gm C7 F

dun - kar, all - ting rör sig - ti - den står still.

Tre objudna maskerade ynglingar
från familjen Montague smyger sej
in på festen. En av dom är Romeo.

A Dm A

Dam da da dam, dam dam da

Dam,

Dm A Dm A Dm

dam Dam da da dam, da da dam dam dam.

Dam, dam, dam, dam, dam

Sensuellt

mp F Gm C F B \flat

Kom med kys - sar, sö - ta kys - sar, var - ma

mp

Gm A Dm F Gm

he - te mun - - nar. Lys du må - ne

C F Dm Gm C7 F

blek och stil - la, nat - tens ö - gon blun - dar.

Romeo dansar med Julia . . .

. . . och stjälar en kyss.

A Dm A

Dam da da dam, dam dam da

Dam,

Dm A Dm A Dm

dam Dam da da dam, da da dam dam dam.

Dam, dam, dam dam dam.

Festligt $\text{♩} = \text{ca } 60$

f F Gm C F B \flat

Kom och dansa, drick och dansa, ät och

f

Gm A Dm F Gm

dansa en gång till! Festen fyller,

C F Dm Gm C7 F

blodet dunkar, allting rör sig - tiden står still.

Häftig lycka

På natten smyger Romeo fram under Julias balkong och sjunger

(Kören nynnar)

”Kom fram min sköna sol –
döda månens skiva med din glans.
Om dina ögon satt på himlen,
skulle fåglar sjunga som om inte natten fanns!”

Julia svarar

”Romeo, älska mej ändå!
Byt ditt namn jag ber dej, jag älskar dig så!
Romeo, om det inte går,
förnekar jag mitt eget och följer dina spår”

(paus)

Men hur ska detta sluta.
Ska deras kärlek gro i denna fiendskap
mellan familjerna Capulet och Montague?

”Moraliskt” ♩ = ca 92

Häf-tig lyc-ka får ett häf-tigt slut. Våld-sam kär-lek är som eld och
Häf - - - - tigt slut. Våld - - - sam eld och

krut. Doft av ho-nung som är ljuv-ligt mild, blir
krut. Doft ljuv-ligt mild, blir

söt och slis-kig när den slu-kas vild. Vill du äls-ka läng-e - äls-ka då med
söt när den slu-kas vild. Vill äls - - ka med

måt - ta. Vill du le - va läng - e - lev med måt - ta. Vill du äls - ka läng - e - måt - ta. Vill le - - - va med måt - ta. Vill äls - äls - ka då med måt - ta. Vill du le - va läng - e - lev med måt - ta. ka med måt - ta. Vill le - - - va med måt - ta.

Vilken gudomlig kraft

(Anman)

Romeo springer till munken —
fader Lorenzo — för att berätta
om sin kärlek till Julia och be
honom viga dom samma dag.
Nu går det undan.

(instr.) *sim.*

Kraftfullt ♩ = ca 69

Vil - ken gu - dom - lig kraft det finns ut - i na - tu - ren,
vil - ken gu - dom - lig kraft i väx - ter - na och dju - ren. Mo - der

C#m *F#m* *C#m7* *F#m*
 5 5

Jord hon bå-de fö-der och be-gra-ver, hon fö-der al-la barn vid si-na

C#m *C#m* *F#m*
 5

bröst. Mo-der Jord ger in-te al-la li-ka och in-te

C#m7 *F#m* *C#m* *F#m* -

al-la li-ka myc-ket tröst. Vil-ken gu-dom-lig kraft det

Bm *F#m* *F#m* -

finns ut-i na-tu-ren, vil-ken gu-dom-lig kraft i

Bm *F#m* *C#m*

väx-ter-na och dju-ren. I jor-dens väx-ter som i jor-dens

F#m *C#m7* *F#m* *C#m*
 5 5

män-skor re-ge-rar kam-pen mel-lan ont och gott.

Miss-bru-kas krop-pen el-ler väx-ten då kom-mer död-lig rö-ta bli dess lott.

Vil-ken gu-dom-lig kraft det finns ut-i na-tu-ren,

(Amman)

"Det finns en mening med att hjälpa er"
 – säger fader Lorenzo – "om ni gifter er
 kan hatet mellan era två familjer bytas ut
 och bli till vänskap"

Landsförvisad

(Amman)

Men nu händer allt slag i slag.
 En duell på torget dödar Tybalt
 och Mercutio.
 Tybalt från familjen Montague
 och Mercutio från familjen Capulet

Romeo får skulden
 och fursten landsförvisar Romeo.

(instr.)

Tempo $\text{♩} = \text{ca } 84$
 (instr.)

"Romeo måste bort!
 Från och med nu är han fredlös.
 Ta bort liken och lär er lyda lagen!"

Tungt $\text{♩} = \text{ca } 80$

Lands-för-vi-sad, lands-för-vi-sad, ett ord, ett

Lands-för-vi-sad, lands-för-vi-sad, från hem och

mo-der Jord. Flu-gor-na får stan-na kvar och jag får fly.

Flu-gor-na är fri-a i min by, flu-gor-na är fri-a i

min by. Lands-för-vi-sad, lands-för-vi-sad.

(Amman)

Samma natt rustar familjen Capulet till bröllop.
Greve Paris har friat och ska få Julia till sin brud.

Förtvivlan är min arvedel

Julia vägrar. Julia som redan
är gift med Romeo men inte
berättat för sina föräldrar än.

Pappa Capulet blir vansinnig
och tvingar henne att lyda.

I full förtvivlan ber Julia fader Lorenzo om hjälp.

♩ = ca 98 "Drillen" ligger under Ammans repliker

♩ = ca 98

S
A

För-tviv-lan är min ar-ve-del, men

D *D7*

du mitt en - da hopp. Är all-ting slut - ett

Bm *A* *D*

sor-ge-spel, så kni - ven får min kropp.

D7 *Bm* *A*

"Vänta! Jag ser ett litet ljus!" säger fader Lorenzo.

"Det krävs en handling som är lika förtvivlad som du är nu.

Men om du hellre vill dö än gifta dej med Paris,

så vågar du kanske det här som liknar döden men hindrar den."

S
A

En ma-gisk saft som sö-ver djupt får

D *D7*

T
B

En ma-gisk saft som sö-ver djupt får

D *D7*

pul - sen stan - na, läp - par - na bli grå. Det blir den hjälp i

Bm *A* *D*

nö - den som Ju - li - a får sma - ka på.

*D*₇ *Bm* *A*

En dödsscen spelas fram

(Amman)

"Du bärs som seden är i högtidskläder på en öppen bår till det gamla gravvalvet där familjen Capulet har sitt vilorum. Under tiden skickar jag ett brev till Romeo och berättar om vår plan, då kommer han hit.

Efter fyrtyotvå timmar vaknar du som efter en ljuvlig sömn och då finns han hos dej. På natten tar Romeo dej till Mantua."

"Ge mig flaskan! Tala inte om rädsla."

♩ = ca 96

1. En döds - scen spe - las fram,
3. Gal - na tjut från un - der - jor - den, söm - nens drop - par

Am *Dm* *G*

C $\bar{7}$ Am Dm G $\bar{7}$ C $\bar{7}$

kom. Spe - las en - sam fram,
Släk - tens dö - da skal - lar or - den, drop - par kom.

Am Dm G C $\bar{7}$

2. Skräc - kens död och natt,
4. Ro - me - o! Hör Ro - me - o! söm - nens drop - par kom.

Am Dm G $\bar{7}$ C $\bar{7}$

Åd - ror i - sar, hems - ka skratt,
Det är för dig hon dric - ker, drop - par kom.

(Amman)

Under tiden rustar familjen Capulet
till bröllop mellan greve Paris och Julia.

Far i huset

"Fort!"

skrockar Herr Capulet, "Rör på benen!
Tuppen har galit två gånger och klockan
har redan slagit tre! Var är pastejerna?
Snåla inte!"

$\text{♩} = \text{ca } 72$

♩ = ca 72

E *A* *Bm* *E* *-7*

Ja det är lätt att va far och be-stäm-ma när al-la gör som han

A *A* *Bm* *E* *-7*

vill. När en-vi-sa ung-ar mjuk-nar ja, då vill han bju-da

A *D* *Bm* *Em*

till. Ja det är Far i hu-set, Far i hu-set, Far

A *A7* *1D* *A*

han far i hu-set, far i hu-set, far. Ja, det är

Far Far

2D *A* *Bm* *E* *-7*

far. Nu är in-te tid att vi-la tup-pen gal, tup-pen

A *A* *Bm* *E* *-7*

gal! Pas-te-jer, ved och stek-spett ska fyl-la vå-ran

A D Bm Em

sal. Ja, det är Far i hu-set, Far i hu-set, Far

A A7 1D A

han far i hu-set, far i hu-set far. Ja, det är

Far Far

2D A Bm E -7

far. Brud - gum - men han kom - mer med mu - sik och

A A Bm E -7

sång. Väck vår skö - na Ju - lia och gör det på en

A D Bm Em

gång. Ja, det är Far i hu-set, Far i hu-set, Far

A A7 1D A 2D

han far i hu-set, far i hu-set, far. Ja, det är far.

Far Far

(Amman)

Julia! Julia! — Oj vad hon sover! Upp nu mitt lilla lamm!
Fy på dej, du är en riktig sömntuta!
I natt blir inte mycket sova av när greven tar på fröken

Herrn'! — Frun! Hon är död!

Döden ligger vit

(Amman)

Julia ligger blek och livlös
i sin säng. En glädjefest blir
inte av. Brudens krona blir
en krans att lägga på en kista.

"Drillen" ligger under Ammans repliker

♩ = ca 120

D 7 Bm A

Dö - den lig - ger vit som vår - frost på en blom - ma.

D 7 Bm A

Död är nat - tens brud när da - gen skul - le kom - ma.

Fader Lorenzo, som ju vet att Julia sover djupt,
tröstar familjen Capulet.

"Förtvivlan botar inte sorgen. Ni och himlen ägde
var sin del av denna vackra flicka. Nu är hon himlens
hel och hållen, men så mycket bättre, himlen vårdar den
till evigt liv. Naturen kräver gråt när det gör ont
men förnuftet ler åt jordens tårar.

["Drillen"]

G D G A⁴⁻³ D

En gläd - je - fest blir in - te av på den - na dag den sis - ta.

G D G A 4-3 D

Bru-dens kro-na blir en krans att läg - ga på en kis - ta.

(Amman)

Det blir inte så som munken räknat ut.
Brevet till Romeo når aldrig fram.
Istället får Romeo bud om att Julia
ligger död i släktens gravkammare.

Full av förtvivlan tar sej Romeo dit,
ser Julia död och förenar sig med sin
älskade genom att dricka av en flaska gift.

["Drillen"]

När Julia vaknar ligger Romeo död
vid hennes sida.

"Jag kysser dina läppar, kanske finns det
så mycket gift där så kyssen hjälper mej
att dö." säger hon.

"Din mun är varm. Se, en dolk.
Kom dolk — rosta där och låt mej dö!

D 7 Bm A

Dö-den lig-ger vit som vår - frost på en blom - ma.

D 7 Bm A

Död är nat-tens brud när da - gen skul - le kom - ma. En

G D G A⁴⁻³ D

gläd-je-fest blir in-te av på den-na dag den sis-ta.

G D G A⁴⁻³ D

Brudenskro-na blir en krans att läg-ga på en kis-ta.

Så rinner sanning upp

”Frysande” $\text{♩} = 72$

Hu hu

(Amman)

Fursten kommer med sitt följe.

”Vad är det för en ryslig morgonmessa
som drar oss upp ur sängen före gryningen.
Säg nu genast vad ni vet om allt det här.

Hu hu

Var är ni nu bittra fiender? Capulet! Montague!
Se här vilket straff för detta hat.
Kärleken själv har mördat er glädje.”

♩ = ca 72

1. Så rin - ner san - ning upp som käl - lans kla - ra vat - ten
2. Men så - som kär - lek kan för - e - na, kan kär - leks - död i den - na

rin - ner upp. Att hat, ja det - ta grym - ma
pjäs ock me - na att brå - ket mel - lan man och

hat dö - dat kär - leks - liv i nat - ten.
man blir ut - bytt mot en fram - sträckt hand.

(Amman)

Herr Montague säger —

"Jag reser en bild av er dotter i renaste guld.

Så länge som Verona finns

skall ingen kärare bild finnas

än bilden av den ljuva Julia."

Herr Capulet svarar —

"Vid hennes sida skall Romeo stå!"

Dyster fred

$\text{♩} = 72$
G C A

Den-na mor-gon ska-par dys-ter fred, tung-a moln ska skym-ma

D B Em $\bar{7}$

so-len. Ta-la mer om bit-ter strid vi ber - så

C D G G

kan vi al-la fri-a el-ler dö-ma. Ald-rig har en sa-ga rört oss

C A D B

så som den om Ju-li-a och Ro-me-o. Nej, ald-rig har en

Em $\bar{7}$ C $(\text{♩} = \text{♩})$ *ff* D *rit.* G

sa-ga rört oss så som den om Ju-li-a och Ro-me-o!

ff *rit.*

— Fine —